

عنوان مقاله:

بررسی اثرات متقابل تراکم انرژی جیره و فضای آخور بر روی عملکرد و قابلیت هضم مواد مغذی در تلیسه های هلشتاین در حال رشد

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های علوم دامی، دوره 32، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

حسین رشیدی - گروه علوم دامی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

فرهنگ فاتحی - گروه علوم دامی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی کرج، دانشگاه تهران

مهدی گنج خانلو - گروه علوم دامی، دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

فرهاد پرنیان خواجه دیزج - دانش آموخته دکتری تغذیه دام گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز، تبریز

خلاصه مقاله:

میزان تراکم انرژی جیره و اندازه فضای آخور می تواند افزایش وزن روزانه، میزان مصرف و قابلیت هضم مواد مغذی جیره را در تلیسه های هلشتاین تحت تاثیر قرار دهند. هدف: این آزمایش به منظور مطالعه اثرات متقابل تراکم انرژی جیره و فضای آخور بر روی ماده خشک مصرفی، افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل خوراک و قابلیت هضم مواد مغذی در تلیسه های هلشتاین در حال رشد انجام شد. روش کار: این آزمایش روی ۴۰ راس تلیسه هلشتاین با میانگین سنی ۱۶-۱۲ ماه و میانگین وزن $38/363 \pm 8/32$ کیلوگرم در قالب طرح کاملا تصادفی انجام گرفت. جیره ها در این آزمایش دارای میزان نسبت علوفه به کنسانتره و همچنین پروتئین خام یکسانی بودند و تنها تفاوت در تراکم انرژی جیره ها و فضای آخور بود. تیمارهای این آزمایش شامل ۱- فضای آخور کوچک (۲۴ سانتی متر) با سطح انرژی پایین، ۲- فضای آخور کوچک (۲۴ سانتی متر) با سطح انرژی بالا، ۳- فضای آخور بزرگ (۴۸ سانتی متر) با سطح انرژی پایین، و ۴- فضای آخور بزرگ با سطح انرژی بالا (۴۸ سانتی متر) بود. نتایج: نتایج نشان داد که افزایش وزن روزانه برای تیمارهای دارای فضای آخور بزرگ تر (۴۸ سانتیمتر) در مقایسه با تیمارهای دارای فضای آخور کوچک تر (۲۴ سانتیمتر) به طور معنی داری بیشتر بود ($P=0.02$) همچنین تیمار های دارای فضای آخور بزرگ تر ضریب تبدیلی غذایی کمتری در مقایسه با تیمارهای دارای آخور کوچک تر داشتند ($P=0.02$) و به عبارت دیگر مقدار ماده خشک مصرفی به ازای هر واحد افزایش وزن برای تیمارهای دارای فضای آخور بزرگ تر، کمتر بوده است. در رابطه با سطح انرژی، نشان داده شد که ماده خشک مصرفی برای تیمارهای حاوی انرژی پایین در مقایسه با تیمارهای حاوی انرژی بالا بیشتر بوده است در حالیکه فراسنجه های افزایش وزن روزانه و ضریب تبدیل خوراک تحت تاثیر سطح انرژی جیره ها قرار نگرفته بود. همچنین تیمارهای حاوی سطح انرژی پایین در مقایسه با تیمارهای حاوی سطح انرژی بالا دارای قابلیت هضم بیشتری برای ماده خشک، ماده آلی و الیاف نامحلول در شوینده خنثی بودند. نتیجه گیری نهایی: بر اساس یافته های مطالعه حاضر، سطح انرژی پایین تر و فضای آخور بزرگ تر می تواند به نتایج عملکردی بهتری در تلیسه های در حال رشد منتج گردد.

کلمات کلیدی:

تلیسه های هلشتاین، سطح انرژی جیره، ضریب تبدیل خوراک، فضای آخور، قابلیت هضم مواد مغذی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1541286>

